

ligger noget Tilfælde, hvor Apoteker med reelle Privilegier ere solgte med Tab. De stige derimod stadig i Værdi. Det er noget ubilligt at give den Slags Privilegier. Og det vil faktisk have den Indflydelse, at Medicinaltaksten ikke kan blive sat saa meget ned, som den skulde og burde, idet de reelle Privilegier jo udelukkende bæres af Medicinaltaksten. Man burde derfor gaa den Vej, som er bleven anbefalet, saavel af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) som af den ærede Ordfører, at tage disse Forhold op til en samlet Overvejelse. Ellers kommer man i Virkeligheden ingen Vegne. Naar man nu skal have et Apotek, kommer der et Andragende frem fra Beboerne. Det bliver prøvet i Sundhedskollegiet og gaar saa til den højtærede Justitsminister, og saa bliver maaske Apoteket oprettet. Paa denne Maade kommer det ofte til at bero paa den Tilfældighed, om de paagældende Andragere have kunnet raabe højt nok. I saa Tilfælde faa de maaske Apoteket, medens det mulig kunde være meget hensigtsmæssigere at lægge det andre Steder. Naar der saa er anlagt et Apotek et Sted, er dette til Hinder for, at der kan anlægges et andet paa et heldigere Sted. Jeg skal derfor meget anbefale, at man tager Sagen op til en samlet Overvejelse og undersøger, hvor mange Apoteker der burde være, og paa hvilke Steder de burde oprettes, navnlig for Landdistrikternes Vedkommende. Jeg tror, det har ret stor Betydning for Befolkningen, at det f. Eks. kunde gøres paa den Maade, at den højtærede Indenrigsminister indkaldte Andragender fra Beboerne eller bekendtgjorde, at de Steder, der ønskede Apotek, kunde andrage derom. Man kunde da veje dem i Fællesskab. Jeg skal, ligesom de andre ærede Medlemmer, anbefale den højtærede Justitsminister at se at finde en Maade, hvorpaa man kan tage denne Sag op til samlet Overvejelse.

Frederiksen: Om det Andragende, der her foreligger fra „Farmaceutisk Medhjælperforening“, skal jeg ogsaa tillade mig at udtale et Par Ord. I det Par Aar, vi have behandlet Loven om Apotekerdriften, har jeg været Medlem af det paagældende Udvalg og har været virksom i Retning af at faa en Dagsorden vedtagen, hvori man opfordrede Regeringen til at give Ret til at oprette Apoteker i saa stor Udstrækning som vel muligt overalt, hvor der ytrer sig Trang dertil. Jeg har, som sagt, været virksom herfor, fordi jeg af Erfaring ved, at der i mange Egne er Trang til flere

Apoteker. Der er jo Egne baade paa Lolland og Falster og andre Steder, hvor der er flere Mil til Apoteket. Det maa jo siges, at dette er særlig uheldigt i alvorlige Sygdomstilfælde. Den nuværende Ordning har ogsaa den Ubehagelighed ved sig, at Forholdene flere Steder ere ganske bagvendte. Saaledes er det netop i den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere. Der ligger, som det ærede Medlem for Valby (Osc. Hansen) udtalte, et Apotek i Ærøskøbing, der er en By med 1,700 Indbyggere, hvorimod der intet Apotek er i Marstal, som har 4,000 Indbyggere, og naar Landsognet, som ligger umiddelbart derved, regnes med, ca. 6,000 Indbyggere. Det er en meget stor Gene for Beboerne, at de der intet Apotek have. Den højtærede Minister udtalte før, at man maatte tage Hensyn til, hvorvidt der kunde leve en Apoteker paa det paagældende Sted, og hvorledes Postforbindelsen var, om der gik Jærnbane, eller om der var Dampskibsforbindelse og forskelligt andet. I denne Henseende er det der saaledes, at det kun er i de allerfærreste Tilfælde, man i Marstal eller dets Landsogn kan benytte Postforbindelsen for at faa Medicin fra Apoteket i Ærøskøbing. Man benytter derfor ret ofte den Udvej at tage Medicinen fra Langeland, hvortil der er Dampskibsforbindelse et Par Gange daglig, naar Farvandet er aabent, men det er vel ikke egentlig Meningen, at man fra Ærø skal i alvorlige Sygdomstilfælde hente sin Medicinovre paa Langeland. Allerede af den Grund finder jeg, at naar Spørgsmaalet om, hvor der skal oprettes Apoteker, tages op til virkelig Overvejelse, maa der ogsaa i denne Del af Landet oprettes et nyt Apotek. Desuden vil man af Kortet kunne se, at imellem Ærøskøbing og Marstal skyder der sig en til Dels udtørret Vig ind, saa at Marstal og Landsognet udgøre et naturligt afsluttet Hele for sig, hvorfor det ogsaa af de rent geografiske Hensyn er uheldigt for Ærøs Vedkommende, at der kun findes eet Apotek, som ligger i Ærøskøbing. I Andragendet foreslaar „Farmaceutisk Medhjælperforening“ at oprette et Apotek i Videbæk, hvor der som naturligt Opland kun kan paaregnes 5,000 Indbyggere, og et i Sjørup, hvor der er 4,960 Beboere, hvilket jo ikke er saa meget, som der vil blive i Marstal plus Landsognet. Med disse faa Ord vil jeg anbefale, naar Sagen kommer til Overvejelse for den højtærede Minister og Sundhedskollegiet, at man da ogsaa vil tage saa meget Hensyn til denne Del af Landet, at man giver Tilladelse til